

Uit de pastorie – week 10

Wat achter ons ligt

Zondagmorgen werd de heilige Doop bediend. Las u het doopformulier mee? Wat geeft dat veel en rijk geestelijk onderwijs bij tal van vragen waarmee we in ons leven met de Heere te maken kunnen krijgen. De vragen naar Zijn leiding in goed en kwaad, de vragen naar de vergeving van al onze zonden, de vragen naar wat het heil eigenlijk inhoudt, de vragen naar het leven door de Heilige Geest. De kerk van de reformatie heeft in haar begindagen de noodzaak en de betekenis van dit soort formulieren scherp gezien. Allereerst om in alle kerken eenduidig onderwijs te geven over de sacramenten. Want als je niet weet wat je aan het doen bent tijdens het dopen en het zitten aan de tafel van Christus, dan ontgaat je de betekenis en de zegen ervan. Of ieder geeft er zo zijn eigen betekenis aan. Daarnaast brengen de formulieren een grote geestelijke vorming met zich mee. Ik merk het zelf ook, hoe vaak ik voor mijzelf of in het pastoraat terug mag grijpen op een zinsnede uit het doop- of avondmaalsformulier! Net als de catechismus zijn ze instrumenten voor groei in gezond, bijbels geestelijk leven. Laten we ze daarom ook maar lezen als er geen bediening van de sacramenten is, als stof voor de stille tijd. Zo schept de Heilige Geest ook verbinding met de gelovigen die vóór ons geleefd hebben.

De preek ging over de gelijkenis van de verloren penning in Lukas 15. Ik las ergens dat zo'n penning (een denarie) een ovale vorm had. Hij kon dus niet ver weggerold zijn. Toegepast op ons zou iemand kunnen zeggen dat het met de ernst van onze verlorenheid dus nog wel meevalt. Dat we niet héél ver bij God vandaan zijn geraakt. Toch noemt de Heere Jezus deze penning 'verloren'. Zelfs als deze penning in de schoen van de vrouw was gevallen en ze had hem toch niet gevonden, dan was hij nog verloren. Alles wat niet gevonden is, is verloren. Maar wat is de Heere naar dat verlorene op zoek! In de vrouw die er alles voor op de kop zet, zien we Hem Die alles (figuurlijk gesproken) ook op de kop heeft gezet, ondersteboven: de Zoon van God werd Zoon des mensen, de Rechtvaardige werd tot zonde gemaakt, de Onschuldige werd geoordeeld en de schuldige gaat op Golgotha vrijuit. De straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem – dat is toch de wereld op z'n kop?! Zover is de Heere gegaan. Als dat evangelie bij ons binnenkomt, gaat het bij ons ook op z'n kop. Bekering noemt de Heere Jezus dat. Je wordt wat je niet was en nooit wilde zijn. Je gaat liefhebben wat je vroeger haatte, en andersom. En dat alleen omdat er een God is Die naar het verlorene zoekt!

Zondagavond dacht ik naar Ermelo te gaan. Donderdag bleek echter dat er in Ermelo een dubbele afspraak was gemaakt, zodat mijn beurt vrijviel. Tegenwoordig kun je je beschikbare preekbeurten op een site van de PKN zetten en dan kun je er een gemeente mee helpen die onverwacht omhoog zit. Zaterdag werd ik gebeld uit Wezep waar de voorganger zich door ziekte had moeten afmelden. En zo stond ik zondagmiddag in de Wezepse Dorpskerk. Het was er goed toeven.

Wat voor ons ligt

Zondagmiddag is de dienst een themadienst. We proberen voor deze diensten de thema's op het spoor te komen die onze jongeren bezighouden. Maar welke thema's zijn dat? Als je achter de schijnbare onbezorgdheid van hun gezichten kijkt, lees je diepe vragen. Meer dan ooit zijn dat op dit moment de vragen naar identiteit. In een mum van tijd heeft de geest van de tijd alles rond identiteit op losse schroeven gezet. Het pas verschenen boek van Carl Trueman ('Een vreemde nieuwe wereld') laat haarscherp zien hoe identiteit iets is geworden wat je zelf uitvindt en bepaalt. Hij noemt deze tijdgeest het expressieve individualisme. Als ik het goed zie, beginnen steeds meer wetenschappers zich hiertegen te verzetten. Niet alleen theologen, maar ook psychologen, psychiaters, filosofen en pedagogen. Wat gepresenteerd wordt als de bevrijding van de mens van alles wat ánderen van je vinden en moeten, blijkt destructief te zijn: het breekt elk fundament onder het mens-zijn af. Descartes begon er al mee door te zeggen 'ik denk dus ik besta'. Dat heeft zich langzaam maar zeker ontwikkeld tot de huidige gedachte dat je bent zoals je jezelf voelt of dat je bent wie je zelf wilt zijn. En vooral ook dat je jezelf mag zijn. Maar wie ben je dan eigenlijk? Het is ook de uiterste consequentie van de breuk met God: we gaan nadenken over onszelf zonder onszelf in relatie tot God te zien. Zo raakt niet alleen God Adam kwijt, maar Adam ook zichzelf. Met als gevolg, anno 2023, dat ontzettend veel jongeren (ook christelijke), zonder dat ze er direct woorden aan kunnen geven, in een diepe existentiële verwarring leven.

Zoals ik het hierboven in grove lijnen beschrijf, kan ik het in een themadienst natuurlijk niet zeggen. Veel jongeren zouden het op deze manier niet meemaken. Bovendien zou het meer een college dan een preek zijn, meer een beschrijving dan een verkondiging. Ik hoop en bid dat de Heilige Geest inzicht en woorden geeft om dit urgente thema toegankelijk te mogen bepreken. Het thema lijkt misschien wat cryptisch: 'Ik ben. En jij?'. Maar met bovenstaande uitleg is misschien al een tipje van de sluier opgelicht.

Zondagmorgen hoop ik de dienst in Elim op 't Harde te leiden. In de vroege dienst bij ons gaat onze oud-predikant ds. Blom voor. Gezegende diensten toegewenst!

Ten slotte

Mede namens mijn vrouw een hartelijke groet in de Heere uit de pastorie aan de Omloop,
Uw A.J.M.